

РЕШЕНИЕ

№ 6537

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7637** по описа за **2022** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Ай Ти Софт“ ЕАД, [населено място] срещу решение (без номер) от 21.04.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 15233 от 2021 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение, (НО), 6 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-771/15.10.2021 г., издадено от заместник председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

С оспореното пред СРС НП на касатора, на основание чл. 222а, ал. 1, и чл. 221а, ал. 2, т. 1 от Закона за публичното предлагана на ценни книжа /ЗППЦК/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5000 лева, за неизпълнение на законово задължение по 100н, ал. 1, вр. с ал. 4 във вр. с чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предл. първо във вр. с ал. 4 от ЗППЦК.

В жалбата се твърди, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно, немотивирано и нецелесъобразно. Инвокирани са доводи, за нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като неправилната правна квалификация на нарушението, чрез издигане на кумулативни условия в две самостоятелни нарушения е неотстраним порок на НП. Счита, че следва да се приложи чл. 28 от ЗАНН, защото същото е малозначително.

Позовава се на съдебна практика.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. Ответникът по касационната жалба чрез юриконсулт С. намира жалбата за неоснователна, по аргументи подробно изложени в представените по делото писмени бележки.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна и недоказана, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение при изясняването на спора от фактическа страна. Първоинстанционният съд е приел, че длъжностни лица при КФН извършили проверка по документи на „Ай Ти софт“ ЕАД, вписано като публично дружество под № РГ-05-1660 в регистъра на публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа, воден от КФН. Било установено, че посоченото дружество не е изпълнило задължението си да представи в КФН ГФО за дейността си за 2020 г. в законоустановения 90 – дневен срок от завършване на финансовата година, а именно до 31.03.2021 г. Дружеството е имало задължение да представи такъв отчет, съгласно разпоредбата на чл. 100н, ал. 1 вр. с чл. 100 т, ал. 1 изр. първо, предл. първо от ЗППЦК, като отчетът е следвало да се представи в КФН по реда на чл. 100 т., ал. 4 от ЗППЦК – чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път – е – R..

Нарушението е извършено на 01.04.2021 г. в [населено място].

Констатациите на проверяващите им дали основание за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение № Р-06-379/12.05.2021 г., връчен на представител на сочения за нарушител. В законоустановения тридневен срок не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: за постановяването на решението, касаторът е бил уведомен редовно (липсват доказателства относно датата на уведомяване). Жалбата е подадена чрез СРС, на 28.06.2022 г. /вх. № 133405/, т.е. е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят. Показания са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в него, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените изводи.

В разпоредбата на чл.100н, ал.2 от ЗППЦК, е предвидено че „Емитентът е длъжен да разкрива публично годишния финансов отчет за дейността си в срок до 90 дни от завършването на финансовата година. С чл.100т, ал.1, изр.1, предл.1 от ЗППЦК е въведено кумулативно задължение за емитентът или лицето, поискала без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, за разкриване на публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ както и на комисията, така и на обществеността.

Непредставянето в срок на годишния ГФО на КФН, респективно - на обществеността, са две отделни нарушения, защото изпълнението на нормативноустановеното задължение е дължимо към различни адресати - в единия случай това е КФН, в другия - обществеността. Различен е и редът, установен от закона, за разкриването на отчетите, поради което и не се споделя твърдението в касационната жалба, че са наложени две наказания за едно и също нарушение. Неизпълнението на задължението за публично представяне на годишния финансов отчет пред КФН е едно нарушение, а непредставянето му пред обществеността, субсимира състав на друго нарушение, а именно чл. 100т ал.1, изр.1, предложение първо от ЗППЦК, като едното не дерогира задължението за другото, поради и което правилно АНО е приел, че дружеството е осъществило нарушение на чл. 100н, ал.1 във вр. чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предложение първо от ЗППЦК.

Неподавайки отчета в предвидения за това срок, касаторът не е изпълнил предвидено в закона задължение. Касае се за формално нарушение, такова на просто извършване, което е довършено с факта на неподаване на отчета в предвидения за това срок /до 31.03.2021 г./, без да се изисква настъпването на допълнителни съставомерни последици.

При липса на законосъобразни действия, задълженото лице е нарушило посочената норма, поради което на същото правилно е наложена имуществена санкция. Отговорността, която законът възлага на юридическите лица по реда на чл. 221а, ал. 2, т. 2, т 1 във вр. с чл. 1 от ЗППЦК е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция на държавата срещу определени нарушения и за да бъде ангажирана, е достатъчно само обективно да бъде констатирано неизпълнение на законови задължения от страна на юридическото лице.

Лишен от правна опора е и довода за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради малозначителност на нарушението. Първоинстанционният съд е изложил подробни и правилни мотиви защо не е налице маловажен случай, които настоящата касационна инстанция споделя изцяло. В конкретния случай се касае за формално нарушение, за което законът не изисква настъпването на никакви вредни последици. При това

положение, наложеното наказание ще изпълни предвидената в закона генерална и специална превенция.

Настоящата инстанция по отношение на размера на санкцията 5 000 лв., поради факта, че административно-наказващият орган я е наложил в минимален размер и приема същата за правилно определена.

Във връзка с направените разсъждения, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма и административно-производствените правила, при правилно приложение на съответните наказателни материални разпоредби, поради което оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение (без номер) от 21.04.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 15233 от 2021 г. на Софийски Районен Съд– Наказателно отделение, 6 състав.

ОСЪЖДА „Ай Ти Софт“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за финансов надзор, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 7637 по описа за 2022 г. на Административен съд София - град.

Решението е окончателно.